



Arpais Du Bois

Het jongste werk van Du Bois is veel tegelijkertijd. Het is introspectief en melancholisch, maatschappelijk betrokken en weerbaar. Er zit hoop en wanhoop in, tristesse en veerkracht. Enerzijds zitten haar semiabstracte composities in acrylverf op papier boordevol kleur en dynamiek, anderzijds belijdt ze in korte, beeldrijke, vaak poëtische notities – 'gekrast' in kapitalen – haar sombere visie op de staat van onze planeet. Toch bezitten de woorden die ze in haar vaders taal, het Frans, optekent een verrassende gelaagdheid zodat de combinatie van beeld en woord steeds weer de sprankelende kracht van kunst benadrukt.

De titel van de tentoonstelling is *Le mythe de la pente douce*, maar volgens Du Bois zitten we helemaal niet op een zachte helling. Integendeel, we gaan

pijlsnel de dieperik in. Ze vindt dat ons allerlei mythes worden ingefluisterd en gelooft niet dat technologie als bij wonder alles zal oplossen. In de tentoonstellingsruimte heeft ze dan ook een steile, gevaarlijke helling op een trap gebouwd en als je niet oplet, word je wat verderop gespietst op drie scherpe bronzen tanden die uit een wand steken.

Met titels van schilderijen als *A l'orée du néant* en *Ambiance florale fanée* waarschuwt Du Bois dat we aan de rand van de afgrond staan, omringd door dode natuur. Maar heilzaam blijft haar werk wel. Voor de kijker en de maker.

Eric Rinchhout

LE MYTHE DE LA PENTE DOUCE

Tot 0804, Gallery Fifty One, Antwerpen,
gallery51.com

In de
galerie